

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 1929, ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς

ΤΡΙΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1929

ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον . . . . . Δρχ. 50	Ἐξώστης—Θεωρεῖον Β'. Δρχ. 30
Πλατεῖα—Ἀμφιθέατρον. > 40	Ἵπερθρον. . . . . > 25

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.

Τιμὴ ἀναλυτικῶν προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- ✓ 1. *Fidelio*, Εισαγωγή . . . . . L. van BEETHOVEN
    ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας
- ✓ 2. *Συμφωνία* εἰς σι ὕφ. μεῖζ. . . . . JOH. CH. BACH
    I Allegro assai
    II Andante
    III Presto
    (1η ἐκτέλεσις)
    ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Lohengrin* . . . . . R. WAGNER
    α) Πρελούτιο τῆς 3ης πράξεως
    ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας
    β) Ἐπιθαλάμιον
    ἐπὶ τῆς Χορωδίας καὶ τῆς ὀρχήστρας
4. Ἰπτάμενος Ὀλλανδὸς . . . . . R. WAGNER
    Χορὸς Νορβηγῶν ναυτῶν
    ἐπὶ τῆς Ἀνδρικῆς Χορωδίας καὶ
    τῆς ὀρχήστρας
5. *Tannhäuser* . . . . . R. WAGNER
    α) Εἰσαγωγή
    ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας
    β) Χορὸς Προσονητῶν
    ἐπὶ τῆς Ἀνδρικῆς Χορωδίας καὶ τῆς ὀρχήστρας
    γ) Εἴσοδος τῶν Ξένων. Ἐμβατήριον
    δ) Τελικὴ Σκηνή
    ἐπὶ τῆς Μικτῆς Χορωδίας καὶ τῆς ὀρχήστρας

Τὰ διὰ Χορωδίας καὶ ὀρχήστραν ἀποσπάσματα τῶν ἔργων Wagner
ἐκτελοῦνται διὰ πρώτην φορὰν.

BEETHOVEN

Φιδέλιο

Ἡ «Φιδέλιο» ἢ ὁ *Συζυγικός ἔρωσ*, τὸ μόνον μελόδραμα τὸ γραφέν ὑπὸ τοῦ Μπετόβεν, ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν εἰς Βιέννην εἰς τὸ θέατρον *An der Wien*, τὴν 20 Νοεμβρίου 1805. Ὁ μουσικός χαρακτήρ τοῦ ἔργου, ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἰδίως ἡ σοβαρότης τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἠμπόδιον τὴν ἄμεσον ἐπιτυχίαν. Τὸ ἔργον κατεβιάσθη μετὰ τὴν τρίτην παράστασιν διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ μὲ δλίγας τροποποιήσεις τὸ ἐπόμενον ἔτος 1806, δύο μόνον φορές, τὴν 29 Μαρτίου καὶ τὴν 10 Ἀπριλίου. Τέλος, ὡκτὼ ἔτη ἀργότερον, τὴν 23 Μαρτίου 1814, ὁ *Φιδέλιο* ἐνεφανίσθη ἐκ νέου ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου τῆς Καρινθίας Πύλης, τελείως τροποποιημένος καὶ μὲ ἐπιτυχίαν ἢ ὁποία οὐδέποτε ἔκτοτε ἐμειώθη.

Εἰς ἐκάστην τῶν ἐπαναλήψεων τούτων ἀντιστοιχοῦν ἀφαιρέσεις, προσθήσεις καὶ μεταβολαί, τῶν ὁποίων τὰς λεπτομερείας ἐμελέτησεν ὁ μουσικογράφος *Jahn*. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὴν ὑπαρξίν 4 εἰσαγωγῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον. Αἱ τρεῖς πρώται, εἰς ντο μείζον, δὲν ἠριθμήσθησαν συμφώνως πρὸς τὴν χρονολογικὴν τῶν σειρὰν λόγῳ συγχύσεως καὶ ἀμελείας τῶν ἐκδοτῶν.

Ἡ φέρουσα τὸν ἀριθμὸν 2 εἶναι ἡ πρώτη, ἀφοῦ ἐχρησίμευσε διὰ τὰς παραστάσεις τοῦ 1805.

Ἡ φέρουσα τὸν ἀριθμὸν 3 εἶνε πράγματι ἡ δευτέρα. Ὁ Μπετόβεν τὴν ἔγραψε διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ 1806 λαβὼν ὡς βάσιν τὴν προηγουμένην, ἀλλὰ δίδων μεγάλην εὐρύτητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξαιλίφων μέρη τινα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἦτο δύσκολος καὶ εἰδικῶς ἐπικίνδυνος διὰ τὰ πνευστὰ ὄργανα.

Ἡ φέρουσα τὸν ἀριθμὸν 1 εἶνε πράγματι ἡ τρίτη· συντεθῆθι τὸ 1807 ἢ τὸ ἀργότερον τὸ 1808 καὶ ἐξετελέσθη ἅπαξ μόνον δοκιμαστικῶς εἰς τοῦ πρίγκηπος Lichnowsky, ζῶντος ἔτι τοῦ Μπετόβεν, ἐξεδόθη δὲ μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸ 1835, μὲ ἀριθμὸν ἔργου 138.

Ἡ τετάρτη, εἰς μι μείζον, ἐγείρη διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ 1814, διαφέρει ῥιζικῶς ἀπὸ τὰς τρεῖς πρώτας καὶ εἶνε συνθεσιμένη ἐπι τε-

λείως διαφορετικοῦ σχεδίου εἶνε γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Εἰσαγωγή τοῦ Fidelio».

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Φιδέλιο» εἶνε μᾶλλον ἔργον περιστάσεως με χαροπὸν καὶ πανηγυρικὸν χαρακτῆρα, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ παρεμφερῆς «Εἰσαγωγή δι' ὀνομαστικὴν ἑορτήν». Τὸ κύριον θέμα τῆς συνθέσεως ταύτης ὑπενθυμᾷ τὸ «Quoniam» τῆς δευτέρας λειτουργίας τοῦ Μπετόβεν. Ἀρχικῶς φαίνεται ὅτι ὁ συνθέτης ἐσχεδιάζε νὰ συνδέσῃ θεματικῶς τὸν μουσικὸν τοῦτον πρόλογον μετὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1 εἰσαγωγὴν τῆς «Λεονώρας». Κατόπιν ὁμως ἐγκατέλειψε τὴν ιδεάν ταύτην. Τὸ Allegro, τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ «Φιδέλιο» μετὰ τὸν ζωηρὸν καὶ φλογερὸν χαρακτῆρα του, οὐδόλως συγγενεῦει μετὰ τὸ γεμάτο πάλην καὶ ἀγωνίαν δρᾶμα ποὺ μέλλει νὰ ἐπακολουθήσῃ. Ἡ σύνθεσις αὕτη μετὰ τὸ καθαρῶς αὐτοσχέδιον ὕφος τῆς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μπετόβεν εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῆ τοῦ τύπου τῆς δραματικῆς εἰσαγωγῆς μετὰ τὸ βαθὺ περιεχόμενον.

JOH. CHR. BACH

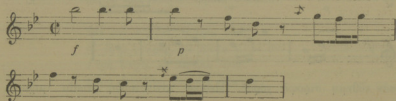
Συμφωνία εἰς Σι ὑφ. μείζον.

Ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν φωτίζονται τὰ σκότη τὰ ὁποῖα, ἀκόμη πρὸ ἐνὸς τετάρτου τοῦ αἰῶνος, ἐσκέπαζον τὴν ἱστορίαν τῶν πηγῶν τῆς κλασσικῆς βιεννέζικης σχολῆς τῶν Χάυδν, Μότσαρτ καὶ Μπετόβεν. Τὸ κενὸν μεταξὺ τῆς τέχνης τοῦ συνθέτειν τοῦ Ἰωάννου Σεβ. Μπάχ καὶ τοῦ Χάυδν εἶνε τόσοσιν μεγάλο ὅστε δὲν ἐπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι μεταξὺ τῶν δύο τούτων μουσουργῶν εἶχον χρηματίσει ἄλλοι ἐνδιαμέσοι κρίκοι. Εἰς τὸν Οὐγγον Riemann ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐνδιαμέσων τούτων μουσουργῶν οἵτινες εἶχον ἀποτελέσει τὴν λεγομένην σχολὴν τῆς Μάγχαϊμ. Ἐν Βιέννῃ ἐπίσης εἶχεν ὑπάρξει σχολὴ μικροτέρων αὐτοχθόνων μουσουργῶν ἢ σχέσις τῶν ὁποίων μετὰ τὸν κατὰ τὴν νεότερον Χάυδν εἶνε φανερά. Αὐτοὶ ὁ Χάυδν ἀπεκάλει ἐαυτὸν πνευματικὸν υἱὸν τοῦ Φίλιππου Ἐμμανουὴλ Μπάχ, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Σεβαστιανοῦ. Ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν πηγῶν τῆς τέχνης τοῦ Μότσαρτ μεγάλην σημασίαν ἔσχεν ἡ μελέτη τῆς μουσικῆς τοῦ νεωτάτου υἱοῦ τοῦ Σεβαστιανοῦ Μπάχ, Ἰωάννου Χριστιανοῦ Μπάχ, ὅστις ἔχει τὴν αὐτὴν πνευματικὴν συγγένειαν μετὰ τὸν Μότσαρτ οἷαν καὶ ὁ Φίλιππος Ἐμμανουὴλ μετὰ τὸν Χάυδν.

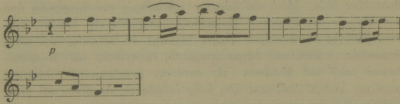
Ὁ Ἰω. Χριστ. Μπάχ ἐγεννήθη τῷ 1735· εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν

ἐγκατέλειπε τὴν ἐν Λειψία πατρικὴν οἰκίαν. Ὡς καλλιτέχνης ἠκολούθησε νέαν ὁδόν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἔμορφώθη ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Φίλιππον Ἐμμανουήλ, ἐπορεύθη εἰς Ἰταλίαν, ἐγένετο μαθητὴς τοῦ διασήμευ Padre Martini, ἐν Βολωνίᾳ, καὶ τέλος, ἀσπασθεὶς τὸ καθολικὸν δόγμα ὀνομάσθη ὀργανίστας τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Μιλάνου. Ὡς συνθέτης μελοδραμάτων ἀπέκτησε μεγάλην φήμην. Διάσημος ἤδη ἀνὴρ ἐκλήθη εἰς Λονδίνον καὶ ἐντὸς βραχέος ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα, χρηματίσας μουσικοδιδάσκαλος τῆς βασιλείσης καὶ συνδιευθυντὴς τῶν συναυλιῶν «Bach-Abel» τῶν ἀμυλλομένων τότε μὲ τὰ περίφημα «Concerts spirituels» τῶν Παρισίων. Κατὰ τὸ καλλιτεχνικόν του ταξεῖδιον εἰς Λονδίνον, τὸ 1764, ὁ ὀκταετὴς μόλις τότε Μότσαρτ ἦλθεν εἰς σχέσεις μὲ τὸν Ἰω. Χριστ. Μπάχ, αἵτινες ὑπῆρξαν μεγάλης σημασίας διὰ τὴν μετέπειτα ἀνάπτυξιν τοῦ θαυματουργοῦ παιδιοῦ. Πόσον πλησίον ἦτο ὁ Ἰω. Μπάχ πρὸς τὸ λεγόμενον «μοζάρτειον ὕψος» ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς σονάτας διὰ κλειδοκύμβαλον τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγου ἐξέδωκεν ὁ Λουδοβίκος Landshoff καὶ αἵτινες εἰς πλείστα σημεῖα ὁμοιάζουν μὲ τὰ κομμάτια γιὰ πιάνο τοῦ νεαροῦ Μότσαρτ. Ὁ Ἰω. Χριστ. Μπάχ ἀπέθανε τῷ 1782 ἐν Λονδίῳ. Τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τοῦ ἄλλοτε τόσοσιν συκοφαντηθέντος καὶ τόσοσιν ὀλίγον γνωστοῦ καλλιτέχνου, περιέγραψεν ὁ μουσικολόγος τοῦ Βερολίνου Max Schwarz.

Ἡ *Συμφωνία εἰς Σι ὄφ.* φαίνεται ὅτι ἐγράφη τῷ 1770, τὸ δὲ 1774 ὁ Μπάχ τὴν μετεχειρίσθη ὡς εἰσαγωγὴν διὰ τὸ μελόδραμά του «Lucio Sila». Τὰ τρία τῆς μέρη, Allegro, Andante, Presto, ἀποδεικνύουν τὴν συγγένειαν τοῦ ἔργου τούτου πρὸς τὴν λεγομένην «Ἰταλικὴν εἰσαγωγὴν» ἧς ἦς ἐγεννήθη ἡ κλασσικὴ συμφωνία. Τὸ πρῶτον *Allegro* πλησιάζει πρὸς τὸν κλασσικὸν τύπον τῆς σονάτας ἰδίως διὰ τῆς παρενθέσεως ἐνὸς «πλαγίου θέματος» καὶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ὁλοκλήρου τοῦ πρώτου τμήματος μετὰ τοῦ πλαγίου τούτου θέματος. Ἡ λεγομένη «μεσαία ἀνάπτυξις» τῆς κλασσικῆς συμφωνίας λείπει ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτό. Μὲ τὸ κύριον θέμα:

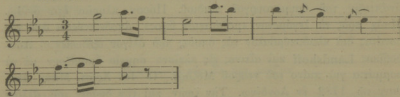
τὸ πλάγιον :

καὶ μερικὰς ἀκόμη μελωδικὰς φράσεις ἀνεγείρεται ὁλόκληρον τὸ μουσικὸν οἰκοδόμημα τοῦ διαγούς, καὶ εὐκολοποιήθη τούτου μέρους.

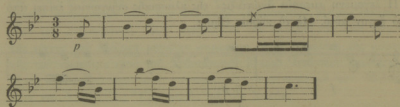
Τὸ *Andante* διὰ τοῦ κυρίου του θέματος :

Andante

παρουσιάζει «μοζάρτειον» χάριν καὶ γλυκνιτάτους ἡχητικούς συνδυασμούς. Τρεῖς φορές ἀκούεται τὸ θέμα τοῦτο, ἐκάστοτε συνδεόμενον μὲ πλάγια θέματα κατὰ τὸν τύπον τοῦ *rondo*. Ὅπως εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ Χάυδν καὶ Μότσαρτ ἔτσι καὶ εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ ἔργου πρωτοστατοῦν τὰ πνευστά, πότε συνοδευόμενα ἀπὸ τὰ ἔγχωρδα πότε διαλεγόμενα μὲ αὐτά.

Τὸ *Finale* ἐπίσης, κατὰ τὸν κλασσικὸν τύπον, εἶνε ἓνα ἐλεύθερον καὶ φαιδρὸν *rondo*. Διὰ τῆς ζωηρότητος καὶ τῆς χαρᾶς ποὺ σκορπίζει ὑπενθυμίζει Χάυδν. Τρεῖς φορές ἐπανέρχεται τὸ κύριον θέμα :

σὰν εὐθύμη στροφή χοροῦ. Μερικὰ πνευματώδη μεσαῖα τμήματα

προετοιμάζον πάντοτε τὴν ἐπανάληψιν τοῦ κυρίου θέματος. Τέλος μία Coda πλουσία εἰς ἦχον κλείει τὸ γοητευτικὸν αὐτὸ μέρος.

R. WAGNER

Lohengrin

(Προελούτιο 3ης πράξεως καὶ Ἐπιθαλάμιον)

Ὡς εἰσαγωγή εἰς τὴν 3ην πράξιν χρησιμεύει τὸ ζωηρὸν Ἐμβατήριον τῶν Ἀρραβῶνων τὸ ὁποῖον διακρίνεται διὰ τὸν φαιδρὸν καὶ πομπικὴν χαρακτῆρα του. Αἰρομένης δὲ τῆς ἀβλαΐας εὐρισκόμεθα εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον, ἔνθα ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν ψάλλει ἕνα χαριτωμένον γαμήλιον ἕμνον, ἕνα γοητευτικὸν ἐπιθαλάμιον, καθ' ὃν χρόνον προσφέρει τὰς εἰχάς του εἰς τὸ ζεύγος τῶν νεονύμφων. Ὁ βασιλεὺς παρουσιάζει τὴν Ἑλσαν εἰς τὸν συζυγὸν της οἱ ἀκόλουθοι ἀφαιροῦν κατόπιν τὸν πλούσιον μανδύαν ποῦ ἔφερον ὁ ἱππότης ἐπὶ τῶν ὤμων του, ἐνῶ ταυτοχρόνως αἱ γυναῖκες τῆς ἀκολουθίας ἀφαιροῦν τὸ φόρεμα τὸ ὁποῖον ἐσκέπαζε τὸ γαμήλιον ἔνδυμα τῆς Ἑλσας· ἐν τέλει ὅλοι ἀναχωροῦν, ἀποῦ χαρετίσουν τοὺς νεονύμφους καὶ ἀπομακρύνονται συνεχίζοντας τὸ ἐπιθαλάμιον ποῦ σβύνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Μὲ μὰ καρδιά, ἐμπρὸς ἐκεῖ,
μὲς στῆς γαλήνης τὸ φῶς τὸ λαμπρό!
Γερῆ ψυχῆ, κ' ἀγάπη ἀγνή,
μὲς σ' εὐτυχία νὰ ζῆτε κ' οἱ δύο.

Ὁριο ζευγάρι — πάντα μπροστά!
Νιότης καμάρι — πάντα μπροστά!

Ἄσε τὴ ζάλη πὰ τῆς γιορτῆς σου,
μὲς στῆ χαρά σου καρδιά βυθίσου.
Δῶμα λαμπρό, ἀγάπης φωλιά,
δέξου τοὺς δύο σ' ὠραία ἀγκαλιά.

Μὲ μὰ καρδιά, ἐμπρὸς ἐκεῖ,
σ' ἄγια γαλήνη, μὲ πίστη κ' οἱ δύο.
Γερῆ ψυχῆ, κ' ἀγάπη ἀγνή,
τώρα ἐνωθῆτε, ζευγάρι λαμπρό!

Εὐλογημένοι τώρα
χαρῆτε τὴ ζωή,
τὴν ἄγρια ἐπιούτην ὄρα
κανείς δὲ λησμονεῖ.

Πιστὰ κ' εἰμῆς φρουροῦμ' ἰδῶ,
μὲς σ' εὐτυχία νὰ ζῆτε γλυκειά!
Μὲς στὴν καρδιά, σὰ φῶς λαμπρό,
πάντα ἢ ἀγάπη γιὰ σὰς τ' ἀγρυπνῆ.

"Ὁριο ζευγάρι — μείνε πιά ἰδῶ!
Νιώτης καμάρι — μείνε πιά ἰδῶ!

"Ἄσε τὴ ζάλη πιά τῆς γιορτῆς σου,
μὲς σὶ χαρὰ σου, καρδιά, βυθίσου.
Ἀῶμα λαμπρό, ἀγάπης φωλιά,
κλείσε τοὺς θυρὸς σ' ὄραία ἀγκυλιά.

Με μιά καρδιά σταθῆτε ἰδῶ,
μὲς σὲ γαλήνη καὶ πίστη κ' οἱ θυρὸς.
Γερῆ ψυχῆ, κ' ἀγάπη ἀγνή,
τώρα ἐνοθῆτε, ζευγάρι λαμπρό!

Ὁ Ἰπτάμενος Ὀλλανδὸς

Χορὸς Νορβηγῶν ναυτῶν

Πλοίαρχε, βάρτα πιά!
Πλοίαρχε! ἰδῶ μὲ μᾶς!
Ἔγια! Μόλα!

Λίσε τὰ πανιά!
τὰ σκοινιά!
Πλοίαρχε, ἔ!

"Ἄνεμο, βροχή, κακὸν καιρό,
ποὺς φοβᾶται πιά; γλεντᾶτε 'δῶ.
Μιά γλυκειά κοπέλλα, καὶ κροαί!
πίνο καὶ φιλῶ, καὶ νά, ζωὴ χρυσῆ!
Χούσασα - he!

Ξέρα ἔδω, νά! Χόλλολο - he!
 Ξέχαστα πιά! Χούσασα - he!
 Κάτον πιά τὰ πανιά!
 βράχι, ἀφρό, ξέχαστα πιά!

Πλοίαρχε, φτάνει πιά! κλπ.

Ἄγρευτος τῆ νύχτα μὲ βοριά,
 σὸ τιμόνι πάντα, ποιδς βασιᾶ;
Κέρνα μας κάπον, κάπον κοπελλιᾶ!
 τὸ γλυκὸ κρασί, καὶ μὲ τὰ γλυκὰ φιλιᾶ!
 Χούσασα - he! κλπ.

(Μετάφρασις Γιάννη Οἰκονομίδη)

Tannhäuser

(Εἰσαγωγή)

Μιά μεσαιωνικὴ παράδοσις τῆς Θουριγγίας ἔδωκε στὸν Βάγνερ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματός του. Οἱ χρονολογικοὶ ἀνέφερον ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ XII αἰῶνος «οἱ ραψωδοὶ τοῦ ἔρωτος» ἐπῆγαιναν στὸ Wartburg γιὰ νὰ διαγωνισθοῦν σὲ ποιητικὸν ἀγῶνα. Ὅχι μακριὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περιοχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίλευεν ὁ ἄρχων τῆς Θουριγγίας ἡ παράδοσις ἐτοποθέτει, χαμένον μέσα στοὺς βράχους καὶ τὰ σπήλαια ἐνὸς ἀποτόμου βουνοῦ, τὸ φοβερὸν «Ὅρος τῆς Ἄφροδίτης» (Venusberg). τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ἐτρόμαζε τοὺς ἐναρέτους κατοίκους τῆς χώρας. Κάποιος ἱππότης ὀνομαζόμενος Tannhäuser ἦτο διάσημος μεταξὺ τῶν ραψωδῶν ποῦ ἐλάμβανον μέρος στοὺς ἀγῶνας τῆς Wartburg καὶ στοὺς ὁποίους οἱ διαγωνιζόμενοι ἐξέθετον πολὺ συχνὰ καὶ τὴν ζωὴν τους. Εἰς τὸ δράμα ὁ Βάγνερ μᾶς παρουσιάζει τὰ δύο στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου ἔρωτος, τὸν πόθον τῆς ἡδονῆς καὶ τὴν ἐνάρετον καὶ ἡρωϊκὴν ἀγάπην, τὴν ἐπιδιώξιν τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιοσύνης (Lavignac). Ἡ εἰσαγωγὴ ἔχει γραφῆ ἑπάνω στὰ τρία κυριώτερα θέματα τοῦ δράματος: 1ον τὸ Choral τῶν προσκνητῶν, 2ον τοῦ «Venusberg», 3ον τῶν «Ἀγώνων τῆς Βάρμπουργκ». — Ἄξιον θαυμασμοῦ εἶνε πρὸ πάντων τὸ μακρὸ *pedale* ἐπὶ τῆς δεσποζούσης ἑπάνω στὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται τὸ θέμα τοῦ «Venusberg» καὶ τὸ ὁποῖον ἐκπατρίζει μέσα σὲ μὴ μεγαλοπρεπῆ ἀποθέωσιν τὸ θέμα τῶν προσκν-

νητῶν ποῦ κλείει τὴν εἰσαγωγὴν αὐτὴν, ἐν ἀπὸ τὰ ὀρειότερα ἀριστοουργήματα τοῦ Βάγνερ.

Χορὸς Προσκυνητῶν.

Οἱ προσκυνῆται ἐπανερχοῦνται ἐκ Ρώμης ψιλλόντες μετὰ κατανύξεως τὸν χορὸν, τὸ θέμα τοῦ ὁποῖου ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν. Ἡ δευτέρα φράσις τοῦ Χοροῦ τῶν προσκυνητῶν :

γραμμὴν εἰς τὸν Tannhäuser εἰς τὸν τύπον τοῦ *choral*, θέλει χρησιμεύσει ἀργότερον εἰς τὸν συνθέτην διὰ τὸν «Πάριφαλ».

Βονά μου ἔσεῖς, ὦ Πατρίδα γλυκεῖά μου,
 γυρνῶ σὲ σὰς μέσ' στήν καρδιά μου
 κι' ἀφῆρω πιά ν' ἀναπαιτῆ
 τοῦ στρατοκόπου τὸ ραβδί!

Δὲν ἔχω πειά, μεσ' τὴν καρδιά
 τὸ κρῖμα ἀπὸ ποῦ τυρανῶ
 Θεὲ μου, ἐσέ, παντοτεινά
 Ἐσὲ ἢ φωνὴ θά τραγουδῶ.

Σιμά σου, Θεὲ, κάθε κρῖμα μου οὐνεί,
 γυρνῶ ἢ καρδιά σὴ γλυκεῖά τὴ γαλήνη.
 Τὸν θάνατο δὲν τρέμει πειά
 Ἐσὲ θά ἔμωῃ παντοτεινά

Ἄλληλοῦτα! Ἄλληλοῦτα!

Καὶ νῦν καὶ αἰε!

Ἄλληλοῦτα!

(Μετὰφρασις Γιάννη Οἰκονομίδη)

Εισοδος τῶν ξένων.

Οἱ ἱππῶται δίδοντες τὴν χεῖρα εἰς τὰς εὐγενεῖς κυρίας καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου, χαιρετοῦν κατ' ἀρχάς τὸν φιλοξενοῦντα αὐτοὺς πρίγκηπα τῆς Θουριγγίας καὶ λαμβάνουν θέσιν εἰς τὴν ἔναντι ἐξέδραν, περίε τοῦ εἰδικοῦ θρόνου ὅπου πρόκειται νὰ καθίσουν ὁ πρίγκηψ μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς του. Ἐν τῷ μεταξὺ τραγουδοῦν τὸ γνωστὸν Ἐμβατήριον διὰ τοῦ ὁποίου ἀγγέλιον τὸν διαγωνισμὸν τῶν αἰοιδῶν.

Ἐμβατήριον τῶν ξένων.

Σὲ χαιρετοῦμε μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας,
Στοῖ ἀεὶρήνης, σιέγη τῶν τεχνῶν.
Καὶ μὴ φωνή, σκοροπᾶ ὅτι χαρά μας :
Τῆς Θουριγγίας ζήτ' ὁ Ἡγεμόν.

Βγαίνει μὴ φωνή ἀπ' τὴν καρδιά μας :
Τῆς Θουριγγίας ζήτ' ὁ Ἡγεμόν.

Σὲ χαιρετοῦμ' ἀπ' τὴν καρδιά μας,
Εὐγενεῖα Στοῖ τῶν ἱπποτῶν,
μὲ μὴ φωνή ὅπου δείχνει τὴ χαρά μας :
ζήτ' ὁ καλός μας Ἡγεμόν.

(Μετάφρασις Ν. Βλουίδη)

Τελικὴ σκηνή.

... Χορὸς ἀνδρῶν ἐρχόμενος μακρόθεν ἀναγγέλλει τὸ τέλος τοῦ μαρτυρίου τῆς εὐσεβοῦς μάρτυρος (τῆς Ἐλισσάβητ). Ἡ ψυχὴ τῆς ἐπέταξε πειὰ εἰς τὰς οὐρανόους σφαίρας ὅπου παρακαλεῖ διὰ τὸν προσκανητὴν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀφροδίτη, ἐννοοῦσα ὅτι ἐνταῖθα τέλος, ἐξαφανίζεται μὲ ὅλην τὴν τὴν συνοδείαν.

Τότε κατέρχονται ἀπὸ τὴν κοιλάδα μακρὰι σειραὶ εὐγενῶν ποῦ συνοδεύουν τὸν πρίγκηπα, κατόπιν οἱ προσκανηταὶ κομίζοντες ἐπὶ φορείου τὸ σῶμα τῆς ἁγίας καὶ ψάλλοντες ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν. Εἰς σημεῖον τοῦ Βόλφραμ ἀποθέτουν τὸ λείψανον τῆς Ἐλισσάβητ εἰς τὸ μέσον τῆς σκηνῆς. ὁ Ταρχώιζερ πέφτει κοντὰ τῆς, ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν τῆς μάρτυρος καὶ ἀποθνήσκει ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ πόνου καὶ τῆς μετανοίας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην προχωροῦν οἱ νεαροὶ προσκυνηταὶ φέροντες τὴν ράβδον πρασινισμένην καὶ γεμάτην λουλούδια, δειγμα τῆς οὐρανίου συγγνώμης, καὶ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι γεμάτοι ἀπὸ βαθεῖαν συγκίνησιν ψάλλον ἔν Ἑλληλοῦδια εὐγνωμοσύνης πρὸς Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος, εὐσπλαγχνιζόμενος τὰς θλίψεις τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀκούων τὰς προσευχὰς τῆς γλυκεῖας του προστάτιδος συνεχώρησε, ἐν τῇ ὑψηλῇ του εὐσπλαγχνίᾳ, τὸν ἔνοχον.

Ἄγνῃ ψυχῇ ποῦ ἀφήνεις πειὰ
τὸ ποτεμένο τὸ κορμὶ
Ἄγγέλων δόξα καὶ χαρὰ
πάνω στὰ οὐράνια θὰ σὲ βρῆ.

Τάγματ' ἀγγέλων πάντα
μπρὸς τὸ θεὸ θὰ σὲ φέρουν γοργὰ
Ὅπως θελήσης θὰ λυτρωθῆ
θὰ εὖρη τὴν Ἄγια τὴ χαρὰ.

Δόξα! δόξα! τὸ θαῦμα τὸ θεῖον, δόξα!
στὸν λυτρωτὴν τοῦ σύμπαντος
στῆς νύχτας τὴν βαθεῖα οἰγὴ
ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν γῆ.

Καθὼς στὴν ῥάβδον τὴν ξηρὰ
λουλούδια ἄνθισαν δροσερὰ
στοῦ Ἄδου εἶσι τὴν φωτιὰ
γεννᾷ ἢ ἐλπίς μεσ' τὴν καρδιὰ

Κυρήξατε παντοῦ στὴ γῆ
τὴν ἱερὰ αὐτὴ στιγμὴ
Ἄρχει στὰ ὕψη ὁ Θεὸς
Ἄς τὸν ὑμνήσῃ πᾶς θνητὸς

Συγχώρησι δίδει στὴν ἁμαρτία
καὶ στὰς ψυχὰς γαλήνη αἰωνία
ἄλληλοῦδια.

(Μετὰφρασις * * *)

(Αἱ ἄνω μεταφράσεις εἶνε ἰδιοκτησία τῆς Χοροδίας Ἀθηνῶν καὶ ἀπαγορεύεται ἢ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς ἐκτελεῖσθαι τιν).

7

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

ΔΩΡΗΤΑΙ

ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΤΡΙΑΝΤΗ
ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ
ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

Δις Ἀγέλαστου Ζωή	Δις Μαύτα Λουΐλα
» Ἀραμπαζόγιου Δέσποινα	Κα Μοκίλη Ἄννα
Κα Βεκιαρόλη Ἑλένη	» Μικροῦ Μαρία
Δις Βριζώλου Μαρία	» Μιχαλοπούλου Τοῦλα
» Γεωργῆ Ἡλέκτρα	Δις Μόρη Μαρία
» Γεωργίτση Δήμητρα	Κα Μποροστίου Μαρία
Κα Γιανκόφοσκου Κοῦλα	Δις Σανθάκη Μαργαρίτα
Δις Γιάννακα Φοίβα	» Ξυνογαλά Κίαια
» Λαμύσου Πόπη	» Οἰκονομίδου Ἑλένη
Κα Λαμυανίδου Πόπη	» Παναγάκη Τοῦλα
Δις Δειμέζη Ξένη	» Παπαδοπούλου Ἡλέκτρα
Κα Δημακοπούλου Ἰσιμήνη	Κα Παπαλάκη Μαρία
Δις Καζιάρη Μαρία	» Πολίτου Μαρία
Κα Καλλιγῆ Ἀέλα	» Πράτσια Ζαῖρα
» Καλογερίκου Μαρία	Δις Πράτσια Κοῦλα
» Καραγιαννίδη Στεῖλα	Κα Πράτσια Χρηστίνα
» Καραντινοῦ Κλειώ	Δις Προΐου Μαρία
» Κασάτη Φούλη	» Ρόσση Σόλβια
Δις Κατσιμαντή Ἀθηνᾶ	» Σκουρλιέτη Ἐλευθερία
» Κατσιμαντή Κοῦλα	» Σταθοπούλου Πολυτίμη
» Κοτταράτου Κοῆ	Κα Στονδίτου Ἀγνή
Κα Κοττογιάννη Ἐρριέτη	Δις Σώσεν Δήμητρα
Δις Κοπέκου Οὐρανία	Κα Τσακωνοπούλου Καίτη
» Κωνσταντινίδου Δεσπερίνη	» Τοῦληθρα Ἥθη
» Κωνσταντίνου Μαρία	» Φαρανιάτου Ἑλλη
» Λαμπρινίδου Εἰρήνη	Δις Φέροπου Ἀῖα
» Μαλαφέρα Ἑλένη	Κα Φραγκονδάκη Ἀλεξάνδρα
» Μαμουῆ Μαρία	» Φρονίμου Σοφία
» Μάνεση Πόπη	Δις Φωτιάδου Ἀγγελική
» Ματορίκου Ἀσπασία	

ΔΟΚΙΜΑ ΜΕΛΗ

Δις Βάρβογλη Ἀντιγόνη	Δις Κεραμοπούλου Νίνα
» Βοζίκη Καίτη	» Κοττογιάννη Ἡλέκτρα
» Γριβα Καίτη	» Κοττοκικολάου Σοφία
Κα Δημητριάδου Ἰριγένεια	» Κυπριανοῦ Δήμητρα
Δις Εἰμορφουλή Ταῖα	» Κωνσταντινίδου Ἑλένη
» Θεομίδου Τασία	» Λεοῦση Ἀσπασία
» Καϊάκη Χρυσή	» Μαλλή Ντόρα
» Καϊκανδῆ Ἀικμήνη	» Μαρκάκη Καίτη
» Καραβασιώτου Ἀλεξ.	» Ματαράγκα Ἀλκήσις

Δις Μιχολοπούλου Μαίρη
 » Μπόνη Ἀθηνᾶ
 » Μπουφέτη Ντόρα
 » Νιώτη Μαίρη
 » Παναγοπούλου Βασιλική

Δις Παπαδοπούλου Αιλή
 Κα Στασινοπούλου Καίτη
 Δις Συμεωνίδου Φωφώ
 » Χριστοπούλου Αἰθα
 » Χρυσοχοῦ Μαρία

ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

Δις Κοκώση Ἐλίς
 » Λιονίτη Μαριάνθη
 » Μαιμωνᾶ Ρωζάνη

Δις Σεφεροῦ Ἰωάννα
 » Τσαντήλα Δήμητρα

ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Βαβαγιάννης Θεόδωρος
 Βλουσιδης Νικόλαος
 Γαθαθάς Δημήτριος
 Γιαννακός Ἀντόσιος
 Γιαννακός Γεώργιος
 Γλυκοφιδης Παναγιώτης
 Δουφρεξόπουλος Παῦλος
 Δρίθας Χρῆστος
 Ἰωάννου Ἀντόσιος
 Καργαδούρης Ἐμμανουήλ
 Κασαρός Νικόλαος
 Κόκκινος Ὅθων
 Κοτοπούλης Ἀνδρέας
 Κροντηρᾶς Δημήτριος
 Κυδωνιάτης Κωνσταντῖνος
 Κριακός Θεμιστοκλῆς
 Κωνσταντινίδης Ἀλέστης
 Κοτσόπουλος Δημήτριος
 Λαγοματζῆς Παναγιώτης
 Λασηθιωτάκης Ἀναστάσιος
 Μάθεσης Γεώργιος
 Μακρῆς Ὁρέστης
 Μικελιδης Φοῖβος
 Μιχόπουλος Παναγιώτης
 Μολότσος Μανώλης

Μοσχονᾶς Ἀλέξανδρος
 Μοσχονᾶς Μπέης
 Νίκλας Γεώργιος
 Οικονόμου Κωνσταντῖνος
 Παπαρηγορίου Στυλιανός
 Παπαδάκης Μιχαήλ
 Παπαδάκης Νικόλαος
 Παπαδημητρίου Δημήτριος
 Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος
 Παπασοτηρίου Δημήτριος
 Παπαχαλαμιπιδης Θεμιστ.
 Ῥοκανᾶς Ἀλέξανδρος
 Σαββίδης Παντελής
 Σαράθας Σπυρίδων
 Σορόπτος Νικόλαος
 Τσάμης Νικόλαος
 Τσόντας Ἰωάννης
 Τρίμης Νικόλαος
 Τσαντήλας Σπυρίδων
 Χαλιούπουλος Ἀχιλλεῦς
 Χλημντζᾶς Σωτήριος
 Χόρτης Χαρίλαος
 Χριστόπουλος Βασίλειος
 Χρονόπουλος Ἀντόσιος

ΔΟΚΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Ἀμερικάνος Ἰωάννης
 Βουκνίδης Παναγ.
 Βριζώλος Παναγ.
 Γεωργαντᾶς Παρ.
 Καμαρινός Φαν.
 Καραμολέγκος Γεώργ.
 Καρποδίνης Βασ.

Καρασινός Νικ.
 Κούρκουλος Σπυρ.
 Λασηθιωτάκης Ἐμμ.
 Μακάρωφ Μιχαήλ
 Μερβακίτης Χρ.
 Μουλῆς Γεώργ.
 Νιανιόπουλος Κωνστ.

Οικονόμου Νικολ.
 Παναγιωτόπουλος Κ.
 Παπαδόπουλος Χαρ.
 Πραπόπουλος Α.
 Χριστοδούλου Χρ.

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

Κος Ἀθανασόπουλος Χαρ.
 » Ἀνδρεάδης Ἀνδρ.
 » Ἀνιμογιάννης Γ.
 » Ἀγχιούριος Ἀγγ.
 Κα Ἀραβαντινού Ἑλένη
 Κος Ἀποστολίδης Χρ.
 » Ἀποστολόπουλος Γ.
 Κα Βασιλάτση Ἐρ.
 Κα Βακράτσα Καλ.
 Κα Βακράτση Καλ.
 Κος Βλαντασόπουλος Κ.
 » Βουλκιάτης Σ.
 » Βουφόουλης Τάκης.
 » Βρεττός Ἐπ.
 » Γεωργαντῆς Γ.
 » Γεωργιάδης Ἀγγ.
 » Γεωργιάδης Γεώργ.
 Κος Γλυκοφρίδης Π.
 Κα Γουναράκη Μπέμμη
 Κος Δαυφρὰς Διμίτ.
 Κα Δημησιόπουλου Ἴσμ.
 Κος Δουφεξόπουλος Πρ.
 Κα Δροσσοπούλου Ἐρασμ.
 Κος Δροσσοπούλος Ἰωάν.
 » Εὐσταθιάδης Ἀλ.
 » Εὐσταθιάδης Δημ.
 Κα Ζερβού Οὐρανία.
 Κος Ζερβός Σπυρ.
 » Ζολώτας Ἰωάν.
 » Ἴγνουμιάκης Γ.
 » Θεομιανός Ἀλ.
 » Θεομῆς Γεώργιος
 Κα Ἰατριδίου Καίτη
 Κος Ἰγγλῆσις Κωνστ.
 » Ἰωάννου Γεώργ.
 » Καλλιγὰς Μαρκῆς
 » Καλλιγὰς Παύλ.
 » Καλαμίδας Περ.
 » Καλοφειρίσις Π.
 » Κανακάρης Δ. Ροῦφ.
 » Καραγιαννίδης Δημ.
 » Καρατζᾶς Ἀχ.
 » Κασσαβέτης Δ.
 » Κασσαβέτης Κ.
 » Καραῖοι Χριστ.
 » Κατσαρός Ν.
 Κα Κατσογιάννη Καίτη
 » Καραντάρη Μαγ.
 Κος Κισσόπουλος Δ.
 » Κόκκινος Π.
 » Κολίμβος Δημ.
 » Κορνηγός Σ.
 Κα Κονταράτου Ἑλένη.
 Δις Κονταράτου Κικ.

Κος Κονταράτος Θεμιστ.
 » Κονταράτος Μίμος
 Κα Κοτεάνου Μαγ.
 Κος Κοτεάνος Ἰωάν.
 » Κουμπῆς Χρ.
 » Κριεζῆς Κωνστ.
 » Κυριακόπουλος Γ.
 » Κυριακόπουλος Κ.
 » Κυρίμης Κ.
 » Κῦρος Ἀχ.
 » Κῦρος Ἀλ.
 Κα Κύρου Δανάη
 Κος Κωνσταντινίδης Ἀνείο.
 » Κωστόπουλος Σπυρ.
 » Κωστόπουλος Δημ.
 » Λαγομιζῆς Παν.
 » Λαμπίνης Βασ.
 » Λάππας Ὀδ.
 » Λιβεράτος Γρηγ.
 Κα Λογοθέτη Ἀντιγ.
 Κος Μακρῆς Γεώρ.
 » Μακρῆς Γεωρ.
 » Μανκρινιώστας Γεώρ.
 » Μακρῆς Νικόλ.
 Κα Μακρῆ Πην.
 Κος Μαλαματιανός Κ.
 » Μαντζούνης Δημ.
 » Μασγαλιώτης Ἰωάν.
 Δις Μανθῆ Μαγ.
 Κος Μαρνηγκῆς Ἄθαν.
 Κα Μιχαλακοπούλου Εὐθ.
 Κος Μιμίκος Ἀρ.
 » Μιηρόπουλος Δημ.
 » Μουζῆκης Ἀντ.
 » Μπαρμπαρίσιος Σπ.
 Κα Μπογρᾶκου Μαγ.
 » Μποφρά Χαρίκλεια
 Κος Μπουστινιῶν Ἰωσ.
 » Μυταράκης Ἐμμ.
 » Νεγροπόντης Μίλτ.
 » Νικολάου Κωστής.
 » Οἰκονομίδης Φιλ.
 » Οἰκονόμου Κωνστ.
 Δις Παναγοπούλου Βασ.
 Κος Πανογιαννοπούλου Β.
 » Παούσης Ἰωάν.
 Κα Παπαγεωργίου Λίνα.
 Κος Παπαδόπουλος Ἀμφ.
 » Παπαδόπουλος Ἰωσ.
 » Παπακωνσταντίνου Β
 » Παπαλέξης Δημ.
 Δις Παπαλεξοπούλου Είρ.
 Κος Παπαανδρικόπουλος Α.
 » Παπατασιῶν Σπ.

Κα Παπαπαναγιώτου Μ.
 » Παπαπαναγιώτου Μίνα
 Κος Παπαχαρλαμπίδης Θ.
 Δις Πατριῶν Εὐστ.
 Κα Πατριζόγλου Μπέλνης
 » Πεσματιζόγλου Είρ.
 Δις Πολίτου Α.
 Κος Πολίτης Γεώργ.
 » Πουλάκης Μιχ.
 » Πουλόπουλος Α.
 » Πουρῆς Μιλτ.
 » Πράπας Μιχ.
 » Πράτσινας Νικ.
 » Ρεδιάδης Ἀνδρ.
 Κα Πράτσιμα Ζαίρα
 » Πουλόπουλος Κούλα.
 Κα Προτοδίκου Μαριέττα
 Δις Ραζῆ Ζωή
 Κος Ραζῆς Κ.
 » Ρεδιάδης Δευκ.
 Κα Ῥεδιάδου Μαγ.
 Κος Σαββίδης Παντελ.
 Κα Σαββίδη Καίτη
 Κος Σαουάνδης Γρηγ.
 Κα Σαουάντη Νίνα
 Κος Σημαντιῆρας Ἐπαμ.
 » Σκόκος Ἀντ.
 » Σορόκος Νικ.
 » Σοφριανόπουλος Ἀρ.
 Κα Σοφριανοπούλου Ἑλ.
 Κος Σοφριανόπουλος Α.
 » Σούλης Δημ.
 Κα Σπηλιοπούλου Κατ.
 » Σταθοπούλου Ἑλένη
 Κος Σκλάβος Γεώργ.
 » Στουπάτης Ἀναστ.
 » Στεφανίου Εὐάγ.
 » Σχινῆς Γεώργ.
 » Τουρνάισεν Ἀλ.
 Κα Τουρνάισεν Γαλ.
 Κος Τρεμπέλας Νικ.
 » Τριάντης Γεώργ.
 » Τσαμουρτζῆς Εὐάγ.
 » Φαραντῶς Σπ.
 Κα Φέρμου Πουλ.
 Δις Φιλιπποπούλου Ἀθ.
 Κος Φονέντες Ἀμπελ.
 » Χανιῆς Ἡλ.
 Κα Χλημίντζα Αἰκ.
 Κος Χλημίντζας Σωτῆρ.
 » Χρυσοφίδης Γεώργ.
 Δις Χρηστίδου Μαγ.
 Κος Χωματιανός Φρ.

Σημ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ ἔργον τῆς Χοροφῆδας Ἀθηνῶν ἐγγρα-
 φόμενοι ὡς Ἀρωγὰ Μέλη αὐτῆς δύνανται νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Χοροφῆδας.
 Ἔτησιον συνδρομὴ δραχμαὶ ἑκατὸν (100).